

Konserten til Elin Rosseland Kvintett var eit høgdepunkt på Oslo Jazzfestival onsdag. Foto: Matja Puzar/Oslo Jazzfestival

Elin Rosselands triumf

Elin Rosselands nye kvintett debuterte med bravur midt i Oslos tettpakka festival.

BYLINE

av **Roald Helgheim**

KONSERT

Elin Rosseland Kvintett

Nasjonal Jazzscene Victoria

Oslo Jazzfestival

Scena var den nasjonale, stemnekollisjonar blir det feire og fleire av festivalens siste fase, men dei godt frammøtte fekk ei konsertoppleving av dei sjeldne. Som muskar har Elin Rosseland mange sterke eigenskapar. Som stemma, den viktigaste, som Rosseland kan syngje dei fleste av banen med. Klokkerein, mogen og sterk, vekslande i intensitet, på engelsk og norsk, og med eit eineståande band. Ei av dei som lyttar til stemmegaffelen før start. Vi har presentert bandet før, men som trommeslagar er Siv Øyunn Kjenstad nyaste tilskot, allereie etablert i det unge jazznorge med eit kjensle for spelet som er perfekt for bandets utfordrande repertoar. Med Shannon Mowday på saksofon, Jørn Øien på piano og elektriske tangentar, og Jo Fougner Skaansar, som ikkje tilfeldig er meir og meir etterspurd der ute, med sitt melodiske reine basspel.

Låtar har dei skrive alle i hop, som solistar er dei like sterke, og med ein durabel solo på sin aller største saksofon fekk Shannon Mowday publikum i ekstase. «Time To Run, Time to Stay» heiter

ein låt, «Longing» ein annan, av Jørn Øien, forfattaren Tor Ulven har inspirert bassisten til ein eigen song. Mowday syng med både stemme og horn, Kjenstad tilsvarande i eit stykke kammerjazz. Alt i ein konsert så spennande og mangefasettert som berre ein muskar av Rosselands format kan orkestrere, som forbilde og inspirator. Det hende dagen etter at ho med vokalensemblet Oslo 14 toppa storverket «A Love Supreme» i Universitetets Aula. Den storarta nye kvintetten er altså eit band som fleire må få glede av. Elin Rosseland veit best korleis.